

da faae vi den forlangte Garanti for, at Trykket bliver tilstrækkeligt; i alt Fald vilde det være lige saa berettiget af ham at stille sig paa dette Standpunkt. For saa vidt der fremkommer et Endringsforslag i denne Retning, vil jeg altsaa i saa Henseende fuldstændig kunne tiltræde det, og jeg lægger saa megen Vægt derpaa, at jeg endog er tilbøjelig til at stemme imod Loven, hvis der ikke kommer en saadan Endring deri. — Derimod lægger jeg ikke saa megen Vægt paa den anden Endring, der blev antydet, og som skulde gaa ud paa, at det skulde tilstedes enhver theologisk Kandidat at blive ansat som Præst ved en Valgmenighed; thi Situationen er for Diebliffet, som ogsaa det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgtreds (Ternansen) gjorde opmærksom paa, denne, at enhver Mand, der har Ordination i Folketirken, kan blive antagen til Præst i en Valgmenighed, og da vi have hørt den ærede Minister antyde, at ganske unge theologiske Kandidater kunne ordineres som personelle Kapellaner, vil der altid være et stort Udvalg af ældre og yngre Præster i Folketirken, der kunne fungere som Præster ved Valgmenighederne. Overhovedet er det ikke noget uudholdeligt Tryk, naar man fordrer, at den Vedkommende skal være Præst i Folketirken; thi ærede Medlemmer ville mindes, at Valgmenigheden er en Del af Folketirken, og for at være Præst i Folketirken, maa man iforveien have faaet Præsteordination om ikke i den nys stabte Menighed, saa i en anden. Der haves noget Tilsvarende i mange andre Forhold, idet det fordres, at vedkommende Person, der skal ansættes, har en vis praktisk Fordannelse. For at jeg skal blive ved de medicinske og juridiske Kandidater, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgtreds omtalte, fordres det jo af den, der vil udøve Lægevirkksomhed, at han har faaet en vis praktisk Uddannelse, og den samme Fordring stilles til den Jurist, der vil udøve Sagførervirkksomhed. Jeg vilde derfor ikke finde det saa uberettiget eller anse det for et saa uoverkommeligt Tryk, at der af en Theolog fordres Bevis for en saadan praktisk Udførelse af den Gjerning, han skal overtage paa egen Haand, at jeg af den Grund vilde lade Loven strande, men netop fordi jeg, som jeg begynde med at sige, antager, at vi ikke kunne undgaa at komme ind paa Bestemmelser, hvorefter en Menigheds Hverstaaende skal have en bestemt Indflydelse paa, hvem der skal være dens Præst, og at der derefter vil være en Nødvendighed for at aabne en Udgang for Mindretallet til ligeledes at faae den Præst, de ønske, tror jeg, det vilde være meget heldigt, at Ordningen af disse to Forhold gif Haand i Haand og de ordnedes paa een Gang. Jeg ser derfor ikke, at der er saa stor Nødvendighed for, at vi sikke, at den bestaaende Valgmenighedslov kan komme til at gjælde ud over den 1ste Juli; der vil maasse endog netop i den Omstændighed, at vi kunne

til at faae Loven om Valgmenigheder, som vi gaaft sikkest ikke kunne undvære i længere Tid, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds (S. N. Hansen) allerede har gjort opmærksom paa, ligge et Tryk paa Regjeringen og paa Repræsentationen til at sørge for, at disse Forhold ordnes, og jeg tror, at Ordningen i det Hele vil blive heldigt, naar vi samtidig kunne til at overveie, hvorledes vi skulle sikke Hverstaaendes og Mindretallets Ret i Menigheden med Hensyn til den Indflydelse, de skulle have ved Befattelsen af Præsteembeder. Smidtidigt skulde det glæde mig, om Regjeringen og Landsthinget kunde gaa ind paa et saadant Tilleg til den nu bestaaende Valgmenighedslov, hvorved den unødvendige, hemmende Bestemmelse, som findes deri, kunde falde bort, men kan det ikke ske, betragter jeg ikke det, at vi i et Aar eller to skulle undvære Valgmenighedsloven, som en saa stor Ulykke, at Hensynet hertil skulde tvinge Nogen til at fastslaa en Situation, en Stilling, som jeg ikke kan Andet end anse for uheldig og uretferdig.

Søgsbro: Efter de udførlige Foredrag, der ere holdte fra flere ærede Medlemmer i samme Retning, som jeg i Begyndelsen tillod mig at tale, havde jeg troet ikke oftere at skulle behøve at begjære Ordet; men det Foredrag, vi hørte af den ærede sidste Taler, og som i mange Henseender glædede mig særdeles, bringer mig dog til at udtale, at naar jeg skulde vælge mellem de to Forslag, jeg har bebudet at ville fremsætte ved anden Behandling, maatte jeg lægge den overveiende Vægt paa det om de theologiske Kandidater fremfor det om Kirkebygningen. Jeg tror, at der hos Valgmenighederne, som det alt er udtalt, meget ofte vil være Ønske om at faae en egen Bygning, og at det i Regelen ikke vil være saa vanskeligt at faae den fornødne Sum dertil tilveie een Gang for alle som den aarlige Udgift for en Præst, og da jeg mener, at vi bør komme Trangen meget stærkere imøde, end vi hidtil have gjort, har det for mig af denne Grund en større Betydning, at vi opnaa en Bestemmelse om theologiske Kandidaters Ordination ogsaa for Valgmenigheder end det andet Punkt. Der er jo indvendt fra mange Sider, og saaledes ogsaa fra den ærede sidste Taler, at man maatte ønske, at saadanne theologiske Kandidater først gif ud som personelle Kapellaner for at faae praktisk Uvelse i denne Virksomhed, inden de kaldtes til Præster for Valgmenigheder; men jeg maa dog, som det ogsaa er udtalt fra anden Side, bemærke, at i Virkeligheden er denne Stilling som personelle Kapellaner ingenlunde let. Den kan blive endog vanskeligere end Stillingen som Præst ved en Valgmenighed. Det er jo ikke saaledes, at den Mand de komme til, er en Mand i Mandommens bedste Aar, som forstaaar at vejlede dem, men det er i Almindelighed gamle udjente Præster, som ikke